

ՈՒՄՈՒՐԸ ԲՕԼԻԹԻԳԸՅՅԷ ՎԷ ՄԷՎԱՏՅԸ ՍԱՅԻՐԷ

Կրտսեր թիւ պէհէր տաթ ր-
 րը իշխեալք ինչի աշ ֆու ճ
 իթ ճիթ տա ֆու Չ, զէ Խ-
 չիւն ճիթ զէ տայր իմ ֆու-
 իր իշի ճէր իշ Խաւս որ-
 րաւսն ք զօնու լմաւան ի-
 լաւնի տաթ զէ Խաւս որ-
 Մէջք տա զէ տայր իմ
 ֆալաթ տա ինչ ճիթ մի ինչ
 բալաթ տա վազը Կ. Չճ
 Իրաթ խաւս տա իշաթ
 պեա Բ. ֆաւս տա իմ իմ
 ինչ զէ տա Խիթ ճիթ տա Բ

ՆԻՒՄԷՐՈՒ 1988

քէսի խօշնուտ իտէճէք սուրէթատէ
իշէրինին թէսվիյէ իտիլէճէկի վէ հէր
կիւն սաաթ ալթըյա գատար աչըդ
պուլունաճադը իյան օյունուր :

Թիւթիւն գումբանեաւոր մէծխի
աշուրի մէրթեպէտէ էսէֆ իթմիշ շու-
նուն իշին քի տիւ քքանաբարտա քիւ-
շիւք թիւթիւն բաքէթէրինտէն պու-
լունմատղըր իէ թիւթիւնիւ եաբըմա-
սընճա տաթիւ պազը նօգասանիթիմ վու-
գու պուլտուղունտ վէ պու սէպէպէր-
տէն աօլալը էշալի հէմ թատիպաթէ
տիւշար վէ հէմտէ մէմնուն օրմատղ-
լարընտան վուգու պուլուն սէշվիեաթը
տիւզէթմէք իւզըն էվէն էմրտէ շիմ-
տիլիք օլարադ տէրագապ քիւշիւք
բաքէթ պուլունման տիւքքանէր-
տէ պէօլիւք բաքէթէրի աշուպ էշա-
լիէ տիէտիքէր թիւթիւնտէն գաշ
տիրհէմ իսթէրէր իաէ վիրմէր իշին
էանաֆա րուլսաթ վիրիմիշ վէ էշա-
լինին իսթիւրահաթէր իլէ մէմնուն օլ-
մալէրի իշին նէ տէրէճէտէ չալըմատա
օլուպ վէ աղատէյի պէեան օլտուղու-
իւզըն պէօյլէ պիր պէօյլիւք ումուրըն
պէտալէթիւտէ հէք Տիւրն սըրալըն-
ճա գօնուլունճան տիւիլի պիրալալադ-
թա միւհէթմ վէ նէ կիւճիւք չէքիւ-
մէ իլէ վիճուտէ կէլէճէկի ճիւմէ իւ-
տինտէ միւսէլէմ պուլունտուղունտան
պու պուպաէ էշալի տաիւ ինտաթի
տէրէք թաճիկ էլլէմէմէրի իշին քէն-
տուլէրէ րիճա օլունուր :

429.316

Էրզրում վիայթի վայսի բաշա
հազրէթէրի հագգընտա, պիզ տախի
քէմալի թէշէքբիւ թագտիմիլէ, Մա-
սիստէ օգունմուշ օյան չու աթիտէքի
մէքթուպու տընէն տէրճ իտէրիզ :

Ամենապատիւ Ս. Պատրիարք Հայր Հա-
սարակաց և ազգ տննամ տէր .

Քանի մի ամսէն ՚ի վեր Յարժապատելու
էտեւականի տնօրէնութեամբ զինուորական
կարգէն Քօլ Ալլասի համէ Ալլէլիան աղա-
սայրն բարի քաջակիրտ և արգարատակր, ճշը-
մարիա զինուորականութեան պարճով,
բաւական զօրքը չըջկալի հայաբնակ գա-
ւառներու իրբն հսկող չընդայելլով, քանի
մի հարիւր մարդաստպան, յախտակող, գող
և աւաղակ ժողովրդամշտա ըրդեր ձերբա-
կալելով կարն բրտաւ շլիճայական բան-
տարիկ տուաւ :

Այս օրերս ալ բռնեցաւ որ Ախլաթէն եւ Բաղէշու մէջ տեղը Հորս հայ տղանմուէր են • այս լուրը Բարձր, Կուսակալին հաղորդեւնուս պէս՝ նախ Աջը Կառավարութեան հեռագրեց մարդասպաններն ձերբակալել • Երկուրդ մեր խնդրանայ • ամսմաստ յիշեալ արի Գօլ ալ սի Հաճի Արիւ յման աղան այսօր բաւական զօրօք զրիկեցաւ 'ի վարդոյ, Պուլանլիկ եւ Ախլաթ, • այն տեղի բըււնաւորները ձերբակալուոյ։ Տոյնալս Բարձր, Կուսակալն ընդ մօտ միտք ունի թի կողմերն չլցնալոյն։ Այդ Գօլ աղանին յիշ տուրութեան տաճն եւ եկեղ քրպցայ տխրոցաւ որքան գովութեան արժանի ըլլալը յայտնի է • ուստի Զբ Բարձր, Արքայծախեան կը մնայ այդ փարձաւորութիւնը ընել տալ յեւ ես իջալորուծիւն այդ զօրականին, եւ ի պատուս զինքն առաքող Բարձր, Կուսակալին։

Եղթարար և անձնուէր
1872 օգոստ. 23 Յարութիւն Եղթարար
Սկզբակի խոստարանն Կարնոյ
Հայոց Կարնոյ

Քէլալիք մէջըրիւր զագէթատա օ.
գունան, վէ հագգը վէ տիգգաթա
շահան պուլունան շու աթիտէքի մէք.
թուպու տախի տէրճ իտէրիգ :

Սիրելի բարեկամ,
Այս շաբթուան ընդունած Մասիանե-
րու մէջ յօդուած մը կարդացի, որուն
մէջ զգածախոս խմբագրաւոր ջանի մը . .
կարդիւնքն կը կշտամբէ, որք զՍ. Պատրիար-
քը կը բաժնետանն եղեր թէ Ս.զկն 10000
զուրուչը տանն լով Վափուրի ծովախնայ վը-
րայ աննդիւրութեամբ կապրի . և ազգա-
յին ստիպողական գործէն խաբա բարձի
թայր կրնէ :

Ներկայիւն Ձերի գաղութներէն Լիպլերթէ
ըստ էրը կը խրկեմ, որուն մէջ անկերէ կը
տեսնե՞ք Յնդդիսիան եկեղեցւոյ արդի վի-
ճակը, անոր տարեկան հաւոյթը, և անոր
եկեղեցւոյստաց և քահանայից տարեկան եւ-
րոստեսները : Բա՛նարե՞ք ըստ, որուն և ոչ
Գաղղիա կրնայ հաւատարիլ : Դա՛կայն և ոչ
մէկ անգ զիտցի օրացիր մը կը մտաբերէ-
ժայն մը և չնիցի մը հանել այն ա՛նգը ին-
քու մարմնիւր զամառը կշեռնէ զէ՛մ : Ի՛նչո՞ք
մեր ծանծաղապիտ և դժո՛ւծ լրաց իրենե՛ր-
էն, ո՛ր առանկ աննշան դուռար մը կրետառի
զանձնրուն տեղը զնեկով 10000 դուրուշ
հոյսդ բան մը կը տեսնեն, ու կը ընեն ընդ-
հանուր Տաճկաստանի Պատրիարքը յետին
անմաթիւ ուժեղամբ կը բամբասեն :

Եւ որ մեր արխանները տեսնէին Սնչ-
դիոյ այս Տիտանները, թէ որ տեսնէին թէ
Քէմբրիդժի բնիկ աշակերտակապառ 323000 ֆը-
րանք տարեկան թոյսով կընդունին, և պարզ
գիտական քաջանոյց մը 13 էն 20,000 ֆը-
րանք, ինչ պիտի որ տեսնէին, ի՞նչ աշակերտ-
ստաններն պիտի նայէին :

Կերեւայ որ մեր միլիտանտայ լրագրա-
պետները կրօնից մեծ կարեւորութիւն մը
չեն տար, և ոչ ամօր պաշտօնէից այն
պարտաւարացած մեծարարներ, ինչիչէր
Անդղից պէս հսկայ պետութիւն մը կը ճանչ-
նայ անոր կարեւորութիւնը, և անոր պաշ-
տօնեաները բանիւք և արդեամբ մեծարե-
լու չի վարանի:

Իշմիր Ա սեւակեմբեր 1872
 . . . Խմբագիր,
 Հասցէք յանուն համարատնութեան

Ներկա) գրութիւնս ազատախօս լրագրոյդ մէջ հրատարակել :

Իզմիւռին սկսաւ ալ «շարժիլ»։ Կառք
այսպիսի փառաւոր վերաշարժման Այս
տարւան Ս. Մեսրոպայ տունը առիթ
տուաւ խել մը նշանաւոր իմաստակ քը-
րէշներու ասպարէզ իշնել ու ճամար-
տակեր։ Երանի քեզ Իզմիւռին՝ որ քու
ծոյլիք մէջ այսպիսի «գրչակներ» ու-
նիս, մի հաւաչեր ալ այսուհետեւ, քա-
նի որ այսպիսի տկարամիտներ կը խօ-
սին ու կը շարժկրատեն, անշուշտ
զիջ կամ անազան լուսաւորութեան
զէնիթը պիտի հասնիս։

Ահաւասարկ Պ. Արամ մը Ս. Մեսրոպ-
պայ տոնէն ի վեր երկու նամակ է որ
փողոյ մէջ կը հրատարակէ, և թու-
թաղի պէս քանի մը խոշոր խոշոր բա-
ւեր սորված կը ,յեղյեղէ, և ինչ բարե-
լուգէ ինքն ալ չը գիտէր ինչպէս «փո-
ռոյ» 209 թուոյն մէջ կըսէ «կըստիպ-
ութիւնք ասպարէզ իշնել և անպիտի իրի
մը վրայ խօսիլ, որ գրեթէ իզմիրի
մարմուտըրը մեծ «խրաբանցումի» մէջ
ձգած է »

երբ այն տողերը կարդացի, յան-
արժ ինքդինքիս հարյուցի թէ արդ-
օք ես ալ իլմիրի մէջ կը բնակիմ:
Եր այսպիսի «իրարանցում» մը տեղի
ունենայ քաղաքիս մէջ, ես ու ինծի
էս շատեր անտեղեակ կը գտնուին.
Ի գուշէ ստորերկրայ տեղերը «խը-
ուրդներու» մէջ այսպիսի «իրարան-
ում» մը տեղի ունեցած բլայ, ու մի
իայն Պ. Ալամին ծանօթ:

Ս. Մխարոպայ տունին օրը չարարա-
որ աշակերտ մը իւր դասատուին աշ-
է անդուցած ճառը չէ կարդար, և
ասատուին գիտութենէն դուրս ու-
իշ մը կարդալու յանդնութիւնը ընե-
ուն համար, անմիջապէս ամպիոնէն
ար կառնուի ի պատիոյ իւր լաւագործ-
ութեանը: Միթէ այո է Պ. Արամ,
իշած իրարանցումը, որ ըսել է թէ
սմէն ժառանգի դպրոցին մէջ աշա-
երտի մը յանցանք գործելը «իրարան-
ութի» պատճառ կըլլայ: Ինչ գեղե-
իկ տրամաբանութիւն է Պ. Արամը լաւ
ընէ եթէ բառերու նշանակութիւնը
չլինի սորվի և ըստ այնմ գործածել
իտակ:

Այնպարհիս մէջ ամեն հասոտատու-
թիւնն օրինօք կը կառաւարտուի , երբ օ-
գնէքը կոխան ոտդդ կըլլայ ըմբոստէ մը ,
էն է խիստ բարի նպատակաւ ալ և-
բաժնէ ըլլայ այն , դարձեալ անարդա-
նանայի է : Պ. Արամ , որ դպրոցներու
կարեւորագոյն ինքնայն նախաձեռնողի
ընդհանրապէս և ինչպէս կըսէ իւր
նախնիքներէն , իր դամականի մէջ թէ « ոչ արհա-
րարք և ոչ սոսկում մեղ կը կասեցընին
«եր նպատակէն» կը զարմանամ թէ ինչ-
պէս կը համարձակի այսպիսի անարժան
ործ մը ջատագովել , և սուտը իրա-
նի հետ խառնելով փողոյ էջերը մը .
ոտաւ , Պ. Արամին է , իր նմանի ալ
նմանի , բայց ուր է , իւր խոստման
ամենմատ Պ. Մ. Մամուրեանի ճառին
լոյս «ընդարձակօրէն» իւր լուսաւոր
արժեքը յայտնած չէր : կը ցաւիմ որ
Արամ լաւ դասատուի մը առջև
ունը չէ դրած : Բայց աշխատեցէ՛ք Պ.
Արամ և ընկերք որչափ կրնաք թուղթ
խօսեցէ՛ք , և ծուռ ու մուռ տեղե-
ութիւններով լրագրաց էջերը լեցու-
ցէ՛ք , և առով դռնէ «դուր» կը կար-
գէք թէ «օր մը մեր Թողովուրդը կո-
տորտեան լաբորիւրինթոսէն կապաւո՛ք» ,
հաշտայական ճամբաբախլութեանս
... և էթէ Պ. Արամ և ընկերք իմաս-
տունին խօսքը միշտ յիշեն , որ կըսէ
ճանիւր դերո» և եթէ կօչիկէն վեր

չելենն աղէկ կընեն : Որովհետեւ «Ժուլիփուրը»-ը կորստեան լաբիրինթոսէն ազատելը «անբինա» ծախելու, «չուպուխի» կրակ տանելու կամ տըպարանը գիր չարելու չը նմանիր, նախ ձեր տերանց ծառայութիւնները աղէկ կատարեցէք, և ապա ելէք մեծ մեծ ջարդեցէք :

Փոփոյոյ 242 թուոյն մէջ Պ. Աղազարբի մ'ալ նամակը կարդացի, որու մէջ չատ մը անհետեթ խօսքերով կը տքնի խեղճը իւր անհնաղանդ եղբայրը և քոյրը արդարացընել և Մասիսի 1266 թւոյն մէջ գրուած նամակը հերքել: Շիտակը ծիծաղս չարժեց, երբ կարդացի որ Պ. Աղազարբ կը նեղանայ իւր կուրորը ճառ կարդալը արգիլուելուն համար, և ասով կուգէ բսել թէ ինչու համար խաբեբայութիւնը և խարդախութիւնը վարժարանաց մէջ անարգել չը գործուիր: Ահաւասիկ դաստիարակութեան մէկ նոր դրուածիւն մը, ասաց Պ. Արամի և Աղազարի վարժարանաց մէջ լրբութիւնը պետք է եղեր քաջալերուի և խաբեբայութիւնը սանձարձակ գործուի: Ուրեմն Պ. Արամ և Պ. Աղազար թոյլ իրենց եղբայրները և քոյրերը այն կերպով կրթեն. որպէս զի մարդկային ընկերութեան օգտակար անդամներ հասցընեն:

Պ. Ալաշաբաթ, թէ՛ որ ուղածդ խօսիս
ուղածդ կը լսես, անոր համար աւելի
աւ կըլլար լեզուդ քիչ մը կարկէիւր և
տեղեկդ եւածը գիտնայիր. քորկդ Վը-
այ խօսած ժամանակդ քիչ մը մոռ-
եցելով գրիչ շարժէիր գէշ չէր բւլար,
որպէս զի ետքէն չըզզջաս ու չը կար-
բըիր. բայց քու ըսածներդ քու տղա-
վամբուն թեանդ տալով դարձեալ շքեղ
դ խնայում:

Խեղճ Աղաղաբուն որչափ ջիղերուն
գպեր է Արշալուսոյ 941 թուոյն մէջ
անկողմնակալ ոգւով մէկ յօդուածը,
չէ կրնալով զայն հերքել, սկսեր է
անամթաբար յօդուածագիրը ծաղրել,
այոյ գիտցիր որ ծաղրողը շատ ան-
ամ ծաղրելի կրկայ:

. . . խմբագիր ,
 Զեր պատուական լրագրոյ երեկ-
 ւան թերթին մէջ նամակ մը տեսանք
 ր թաղ. խորհրդոյս հարցումներ կ'ուղ-
 է . որուն սա միայն կը պատահաւ-
 եմք խորհրդոյս վերաբերեալ որ և է
 րթի վրայօք հարցում ունեցողները
 թաղ. խորհրդարանն կրնան գալ պա-
 րասխան ստանալու համար :

Ընդունել է՝ մեծ. խմբագիր մեր
նորին յարգանայ հաւատովքը :
ժողատենադպիր Ատենապետ
Ա. Խորասանճեան Կ. Գարակօզեան
Պէշիքթաշ 7 սեպտ. 1872

ՓԱՆՈՍԵԱՆ ՎԱՐԺԱՐԱՆ

Մէջբերւր վարժարաննն բազար իր-
թէսինն գատար իւսկիւտարա նագլ
տակէ ճէկինի թէքարէն ինթար իտէ-
լի :

Թուրքական զօնադնն ներէտէ օլ-
տուրունու թէքարէնն խապէր լիլի-
իլ: Իսկիւտարա վաթօր իսկէչէսինէ
բէքլտեքտան սօնրա, սուեուն ագըն-
թըքանա տօլրու պիլիլը չարչըտան
թօգարը, տօքրու թօրթալը մէյտա-
նան չբգար քի, օրատան պիլրազ տա-
նա եօգարը չբգլուրեքտա սալ գօլտա
լազը չէչմէնին սըրասընտա, լէ պագ-
ալըն գարչըրընտաքի ճատտէտէ սէ-
նիպիսին լանի 13 լէ 17 նիւմէրօլու
սըրօլար տրի:

Մէրհում Շէրիֆ բաշա Գօնաղը տին.
Էրլէ մարում տուր :

Մահէլէնին իսմի Գուլու աղասը մահէլէսի, վէ սօգաղըն իսմի տախի թահսին պէյ սօգաղը արը :

Իսկէլէտէն եօգարը աօլլու պիր
ճատտէ տիր , վէ եէօրիւէրէք եարըմ
սաաթ սիւրմէքտէ տիր :

Մեզգրելու մահէլէտէ տէրքեար օ-
լան թէմիղլիք, վէ իւլամ գօմշուլարք-
մըք թարաֆքնտան զուհուրա կէլմէք-
տէ օլան հիւանի թէվէճհիւհ, հիւրմէթ
վէրիյէթ, տաղուսուպիլիք մէմնու-
նիլյէթ վէ թէշէքքիւրէ շահան պիլ
ըատտէտէ պուլունմագտա տքր :

Մէջքիւր գօնադըն եանլարընա գա-
տար խրիսթիհանլար էլլէր թութուպ
ըահաթ իթմէքտէ տիրլէր :

Suppl. 113.

የታላቅ ጸሐፊዬ

Նափհա նէզարէթի ճէլիլէսի միւ-
թէշարըղը, Սօփեա միւթասարըֆը
սապըգ սաատէթլու Էսատ Բաշա հազ-
րէթլէրինէ,

Խիւտալէնտիկեար վիւայէթի մէք-
թուպճուլուղու, տախիլիյէ գալէմի
սէր խիլէֆաար սապըգ իզզէթլու
Հագգը Էֆէնտիյէ,

Շէհիր էմանէթի մէտլիս քէյիսի սա-
նլիկի, թահրիրաթ միւտիլի սապլըզ
իզզէթու Միտհաթ պէյէ :

Շէհիր Էմանէթի Թահրիրաթ միւ-
տիրլիկի, Հիճադ վիլայէթի մէքթուպի
մուապիհնի սապրդ Իզզէթլու Մէհմէտ
Այիպէյէ,

Կիրիտ Վիլայէթի միւշաՎիրլիյի ,
Ղապթիյէ՝ մէճիսի ազայի սապրգասըն-
տան Լօրկաքի էֆէնտիլէ ,

Աթինա սէֆարէթի, օրթա էլիլիք
իւնվանըյա, Բէշթա շէհպէնտէրի սա-
պը սաաաթէթլու յսաա պէյ էֆէն-
ոյէ թէվճիհ պուրուճուշ տուր :

1. The first step is to identify the problem or question that needs to be answered. This involves understanding the context and the specific requirements of the task.

[illegible]

— Ստորագրամ հաղորթելերի, պու-
ռեֆա քերտիֆէյի էնալաթ վալիլերի-
նէ պիլի գըթա թահրիրաթը ումումնէ
իրաւի իլէ, մէքմէպլերն սանբարնը
սըթըրմալարնը, վէ մէքմէպ պու-
ռանսաննէ քէոյլերմէ մէքմէպ քիւ-
տա իթմէլերլիէ միլ ու թէնպիհ պու-
ռուրմուշար սոր :

—Պիզանթիա նաև Րուս զաղեթմաս-
բն պեհանքնա նեղաբէն, Րուսիա իմ-
էրաթօրիչասը հաղբէթլէրի, իմբէրա-
թօր հաղբէթլէրիին պիրատեբի իբրան
իւր Նիքօլա պէրապրինտէ պուլուն-
ուլուն հալտէ, եաղքնտա Տէրստա-
ռէթէ կէլիպ, պուրատան տա Գուսսը
էրիֆէ վէ Մըսբրա աղիմէթ իտէճէք-
էր տիր :

Միւշարիւէ, յհիւմ հաղաթթ, մէմա.
իբի մահրուսէտէ պուլունտուգլարը
ազբթ, էիի դապուլ օլունմալարը
բմննտա հիւքիւմէթիւսէնիյէ թարա-
բունտաւ լազբմ կէլէն մահէլէրէ էմր
լունմուշ տուրմ

— Խառատ օրտույի հիւճաւուն րէյի-
էրբեանը թահիր բաշա հաղորձէ-
լինէ, իբրեւհի թիւթպէտէն պիր գըլթա
էհհալի նըշանը զիշանը ինայէթ ղէ
հասան պոյթուլմուշ աուր: Յըրգայի
հօթիւնաթիւի պէշիհհի տայթընի իյիլի

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ

Թ Ա Տ Ր Ո Ն

ՕՐԻՈՐԳ ԱՐԱՔԱՆԱՆ, ՕՐԻՈՐԳ ԶԱՊԷԼ

Ե Ն

ԲԵԼՐ ՏԱՐԵՅՅՈ

Ազգայնական թանգարանը՝ մեծահամբաւ և սքանչելի թատերաստի մը (Բիէր Տարեցոյի) ներկայացումը կը ծանուցանեն սեպտեմբեր 7/19 հինգշաբթի երեկոյեան համար իւսկիւտարու Ազի-գիէ թատրոնին մէջ, 'ի նպատակը՝ գրեթէ անհնար գերասանահա-նաց:

Այս երկու քոյրերը իրենց մէկ տար-ւան միջոցի մէջ բաժնի տնայնակի յառաջդրումով թատերա- թատերական տարեգրութեանց մէջ մասնաւոր տեղ մը կ'ապահովեն իրենց անուանքը:

Իւ գործունակ կը թուի մեզ թէ՛ մինչեւ ժողովուրդը յայտնապէս այդ- օրերը ներքէն յառաջդրումներուն մէջ կը տեսնէ, թատրոնի վարչութիւնը իր արդար իր թեման մէջ միայն «սպա- զային նկատմամբ յառաջդէմ» լինել կը խոստանան: Կըսէ:

Զարմանք. Տնօրէնութիւնը և ոչ իսկ ապահովութիւն ունի այս օրերու- դայ դէմ ապագային մէջ յառաջդի- մելուն: «Այլ իրենք այդպէս կը խոստանան», և ինչո՞ւ պահեր է ու- րեմն զիրենք իր թատրոնին մէջ:

Անցնինք:

Մեր նպատակն էր վերոյիշեալ բն- տրի թատերաստի թուականներուն մէջ տալ հոս համառոտապէս վաւերի- ներուն անձանցին է այդ խաղը և իսկուրի տեսած են թերեւս զանի եւրոպայի թատերաբեմերուն վրայ եւ սքանչացած նորա զմայլելի տեսարա- նաց գեղեցկութեամբը:

Բիէր Տարեցոյ աննշան աղջկորդի մ'է, որու հայրենիքն է պանդուխտը, և աղետակալութեան տխրոյն է Մէ- տիլիներուն և Պորճիւններուն քով հաց- կատակ ծառայութիւն մը: Բայց իր ամբարշտ այլ խիստ ճարտար գլխովը վերեւանիկ առաջին գրագիտաց կար- զքն անցած է:

Համայն իտալիոյ և Եւրոպայի վե- հապետները սարսափեցուցած է իր եր- գիծական գրութիւններովը ու Պոր- ճիւնական շարագործութեամբը, և մեծ հարստութիւն գիշած իր շար համ- բաւովը:

Ամեն կողմէ գեղեցկանք և բնա- ներ կը տեղան իր բարեկամութիւնը գտնելու համար, և չկայ թաղադուրդ- դուրս մը որ իր հարկատուն չըլլին:

Սքանչելագեղ պալատ մ'ունի ուր՝ «կը վազէ հարստութիւնը աշխարհիս» ամեն կողմերէն, և ուր լեռան պէս «գիւղում է ոսկին, արծաթն ու գո- «հարկները: Սրահներուն մէջ՝ շքեղ «հանգիւստներով Արեւելիք, Հայեր, «Հնդկիկներ, Հրեայք, Սպանիացիք, «Եւրոպայի նկարիչներ, գեղեցիկ տիկ- ճեայք, երաժիշտք և վերջապէս ամեն «ազգէ երեւելի արհեստաւոր և հան- «ճարաւոր անձինք խոնարհ՝ հետեւին «բնձաններով, իրեն ահագին հեղեղ մը «որ ոսկի, գոհարներ կը բերէ, կը «գիւղէ գերթ զաւազ»:

Եւ ոչինչ կը պակսի իրեն, բայց մի- այն Մարիէթիան. — տկար կոյս մը, արհեստաւոր մը աղջիկը, զոր յիմա- րաբար կը սիրէ և որ իր սէրն արհա- մարհանով, հաշտ պատկերներ նկարող պարզ՝ այլ առաքելի գործարար մէջ:

Իր հօրը՝ Թէնթօրէի աշխատին կը նը- լիւրէ իր սիրտը:

Տարեցոյ կուգէ մուրեցնել զառա- քինին վալէրիո (Մարիէթիայի սիրա- հարը) և Թէնթօրէի գործարարին եւ տեղը փառաւոր շէնքեր գաղտնի կա- ռուցանել տալով՝ վալէրիո առանձին գործարարին մէջ գտնուած ատեն կեր- թայ լուր տալ իրեն և համոզել թէ՛ «Մարիէթիան հարուստ ազնուականի մը հետ պիտի ամուսնանայ»:

Կայծակներ կը թափին վալէրիոյ գլխուն և յուսաբեկ կը մնայ:

Տարեցոյ զբօսանայ և հեղտութեանց քաղցրութիւնները նկատելով կը խրա- տէ զանի. անգոհելով Մարիէթիայի սէրը և զուարճութեանց մէջ մոռանալ անոր անհաւատարմութիւնը:

Եւ ինչ զմայլելի վրէժխնդրութիւն սիրահարի մը համար, . . . կը յաւելու- նա:

Վալէրիո նկարագրին հրապուրան- քէն մուրեւալ՝ «հերթը վտանգաւ ուլա- ցի», կը գոչէ, ալ թեւեղ բաց ո՞վ «սէրս, փայլէ՛ ո՞վ երիտասարդութեանս ճարտար. . . Այսուհետեւ անցնող ար- ճութիւնք իմն են. . . ոսկի ունի» Բիէր Տարեցոյ, դուրսեւ պիտի եր- գեմ, քեզ իբրեւ կէս-առտուած պիտի ճերկայացնենք, և գինարբութեան ա- ւելցած ժամերս ալ, պալատը հաշտ ճերկարեւորով զարդարելու պիտի նու- ընմ. . . »

«Հոս դարձուր ուրեմն հայեացքդ», կ'ընդմիջէ, Բիէր Տարեցոյ, մասնաւոր նշան մը տալով իր մարդոցը: Եւ իս- կոյն՝ գործարարին խորի տախտակա- մածը՝ ի գետին տապալելով շքեղ ձոր- ձերու և վերէն թափուած ծաղիկնե- րու տարալի մը ներքեւ կը ծածկուի և պատերը գեղեցիկ գորգերով կը զար- դարուին:

Ամեն կողմէ ծառաներ դուրս կու- գան ձեռքերէն ջահեր, սրուակներ, գաւաթներ, պտուղներ և անուշեղէն- ներ բռնած: Խորը վերնտիկ կերելի լուսաւորուած և վառաւոր կոնքներ հետզհետէ մերձենալով՝ երաժիշտներ և աղջկուք կը բերեն, որոնք դուրս ելլելով կը շրջապատեն զվալէրիո և քաղցրալուր երաժշտութեամբ ու եր- գերու ներդաշնակութեամբ հնչա- տեսիլ տալէ մը կը պարեն:

Այս միջոցին վրայ կը հասնին Մա- րիէթիան ու Թէնթօրէ. . . Տարեցոյի խաբէութիւնը կը յայտնուի և պալա- րակօք կը վառուի:

Առաջին արարուածը կը վերջանայ: Տարեցոյ միթիթաութիւն կը փնտռէ Միտացայի քովը. անբիծ հրեշտակ մը սպիտակաթիւ ծաղիկ մը՝ որ հազիւ Վ գարուններ տեսած է՝ և այն ալ իր սենեկին պատուհաններէն միայն . . .

Չի Տարեցոյ՝ զանի խիստ մատաղ հասակին մէջ, իր մօրը գրկէն յալը- տակելով՝ բանտարկած է գեղձանիկի մը պէս, ոսկեփայլ վառգակի մը մէջ . . . մինչդեռ յուսահատ մայրը՝ իր միակ դստերն հետ խելքն կ'որսնցընե- լով՝ փողոցէ փողոց կը թափառի օրն 'ի բուն իր կորուստով գանձն օրոնելու և ողորմութիւն խնդրելու համար:

Բայց ո՞ր սփոփանք կը փնտռէր, Տարեցոյ խղճի խշթ կը գտնէ. . .

Մէտացայի դառն գանգաւորները սիրտը կը ճմլեն:

«Հոս օգ չեմ առնել, կը խղիւղիմ, կը հիւժիմ, կը մոռնիմ», կ'աղաղակէ աղջիկն լալոյդին:

«Գոտար մ'ունի՛» հոգիս էր, «Օրբանին մէջ թողնեցաւ. . .

« . . . »
Կերգէ մօրը ձայնը դուրսէն . . .
Տարեցոյ կուգէ խեղդել իր մտայ խղճի ձայնը գեղեցկութեանց Ովկիանոսին մէջ:

Առեւտրեւ կուտայ զՄարիէթիան, մինչդեռ ըստ սովորականին եկեղեցի- կ'երթար նա իր աղօթքը կատարելու: — Վալէրիան մը երջանկութեան գաղա- թը հասած կը կարծէ զինքը, զՄարի- էթիան իր սենեկին մէջ առանձին և անպաշտպան տեսնելով, այլ 'ի զո՞ւր՝ աղաչանք, պաղատանք, երդմունք և արտասուք. . . ոչինչ կարող է ամբիւր Մարիէթիայի սիրտը:

«Ես վալէրիոն և միայն զինքը կը «սիրեմ, կ'աղաղակէ անվահեր, ապա- «հով է նա այժմ՝ քու որդեպիներդ», «Վերնտիկ Տօմը՝ (տանից ժողովը) ի- «րեն յանձնեց սուրբ Մարկոսի եկե- «ղեցւոյ գմբէթին հաշտ նկարներու շի- «նութիւնը՝ հրաշակերտ գործ մը որ «քիչ ատենէն պիտի աւարտի, Տօմ ու «ամբողջ քաղաքը կ'եցնենք ու պիտի «սղլագորեն զինքը, հայրս զայն ի- «րեն որդի պիտի անուանէ և ես վար- «պետութեան պատկը նորա գլխոյն վը- «րայ դնելով ամուսինս պիտի կոչեմ զինքը. . . »

Տարեցոյի կատաղութիւնը վերջին ծայրը կը հասնի. կը վազէ վրան և կուգէ բռնաբարել: Մարիէթիան դա- շայնով մը զիմադրութիւն կը փորձէ, հայրն ու սիրահարը վրայ կը հասնին և գանակոծ կը խայտառակեն զՏա- րեցոյ:

Երբորդ արարուածը տեղի ունի Ս. Մարկոսի եկեղեցւոյ գմբէթին մէջ, զոր հաշտով կը զարդարէ վալէրիո, մաս- նաւորապէս հաստատուած ուսուցիչ- ներու և տախտակամաններու վրայ կեցած:

Տարեցոյ հոն կենէ իր մէկ բնկերու- վը և կուգէ անհետացնել թէ իր հա- կաւակորդը և թէ նորա ձեռագործը՝ Բայց բնկերը՝ զվալէրիո վերադարձով այդ ահագին բարձրութեան վար գը- լորելու ատեն, ինք կենկնի և Տարեց- ցոյ հաշտներն աւերելու զբաղած ատեն կը ժամանէ դարձեալ Մարիէթիան, պա- հապան հրեշտակը. . . իր հօրն հետ և այս անգամ կուսակալն ալ իմիտին և կը ձերբակալեն զՏարեցոյ:

Բայց կուսակալը քաղաքական եւրեւ- ներ ունի, որոց տեղեակ է Տարեցոյ և որոյ յայտնութիւնը 'ի կախաղան կա- ռաշնորդէ զկուսակալն. ուստի և չոր- րորդ արարուածին մէջ զՏարեցոյ կը գտնենք կուսակալին ապարանայ շքեղ պարտէզին մէջ, ուր իբրեւ տանուտէր կը հրամայէ, և զկուսակալն իբրեւ գե- ռի իր ամեն կամեցող կը հնազանդե- ցնէ:

Սոյն պարտէզին մէջ պիտի կատա- րի Մարիէթիայի նշանուածութեան հանդէսը (Այնպէս հրամայած է Տա- րեցոյ Բիէր): Տարեցոյ թուաւորեալ շուշան մը կուտայ կուսակալին՝ որ Մա- րիէթիայի նուիրէ, ըստ վերնտիկան սովորութեան և զոր հոտոտելով պիտի մահանայ խեղճ աղջիկը:

Բայց Մետացոյոյ որ մուրացիկ մօրը սրտածակի և խորհրդաւոր երգերէն հրապարակելով ծպտեալ եկած է մինչ- ցոյ պարտէզը՝ կը տեղեկանայ, գիպ- ուածով մը՝ այդ անօրէն դաւին, և կուգէ զգուշացնել զՄարիէթիան այդ- մահաբոյր ծաղիկէն: Բիէրը, Տարեցոյ ճանչելով զնա, և վերահասու լինելով անոր դիտաւորութեանը, զսպանակի

մը վրայ կը կոխէ. . . և գետինը կը բացուի, կը ճեղքուի անմիջապէս 'խեղճ կոյսը Մետացոյան կու տալու համար: Հինգերորդ արարուածը կը ներկա- յացնէ, Ս. Մարկոսի եկեղեցւոյն գետ- նափոր գերեզմանատան կից մատուռը, ուր Մարիէթիային մարմինը տարած- ուած է փառաւոր անկողնոյ մը վրայ:

Տարեցոյ կեցած է:
Խղճի խայթ և վրիժառութեան հա- ճութիւն, կը պատերազմին իր մտաց մէջ:

«Գործս յաջող է, կ'ըսէ՛ իմ տէրե- «րուս Մէտիլիներուն և Պորճիւններուն «արժանի վրէժխնդրութիւն մը կատա- «րեցի, Ահաւասիկ վալէրիոն խրոխտ «և գեղեցիկ նշանածը՝ սա անկողնոյն «վրայ տարածուած և այլ ո՞չ ոք կա- «րող է յալիւտակել զայն ձեռքէս. . . » Այս, բայց այս գետնափոր վրէժի տակ՝ յաւիտենական քնով կը ննջէ խեղճ Մետացոյան, այն մատաղ ծաղիկը՝ զոր ես անխնայ խորտակեցի, այն տկար աղանձին՝ զոր ես պաղ արեամբ խեղ- դեցի. . . Անոր ձայնը խղճէս ձայնն էր, նախախնամութեան ձայնն է, հոգ-ւոյս ձայնն է. . . և ես հոգիս սպան- նեցի. . . »

Տարեցոյ կը մեկնի:
Թէնթօրէ, վալէրիո՝ առանց վախ- նալու ժանտախտի տարափոխութենէն, որով մեռած կը կարծուի Մարիէթիան, կը ժամանեն հոն՝ նորա գեղանի պատ- կերը նկարելու համար, բայց Թէնթօ- րէին աղջիկը՝ իր նշանածին բաղաւաղ մէջ ոգի կ'առնու. . . կը կենդանանայ և ինչ ուրախութիւն. . . «Վախ՛նք, «կը գոչեն միարեան, վախ՛նք այս «այս սոսկալի վայրերէն»:

«Ո՛չ, կը գոչայ ահա՛նք ձայն մը՝, ո՛չ, չը պիտի վախ՛նք, զի այդ աղ- ջիկը որ ամենեւ մեռած կարծուելով, ինձ համար միայն պիտի կենդանանայ, այդ աղջիկը, վալէրիո՛, իմ պիտի բը- լայ և հիմա՛ վայրկեանէ մը՝ անգոր ու անպաշտպան իմ բաղաւաղ մէջ, իմ հա- ճոյեց գերին պիտի բլլայ»:

Կը հասնին Տարեցոյի արբանեակ- ները, հայրն ու նշանածը հեռացնելու համար և մինչդեռ Տարեցոյ վայրագ- յարձակմամբ բռնաբարել կը ճգնի բղ Մարիէթիան: յանկարծ Մետացոյին դիակը դէմը կենէ, զոր մայրը՝ թա- փառական իմարը գերկն առած կը յա- ռաշանայ, զանի Տարեցոյի ոտից վը- րայ կը բարէ և դաշոյն մը բարձրացը- նելով:

«Մահ մօրդապալան» կ'աղաղակէ: Տարեցոյ զայն ձեռքէն կը յալը- տակէ, բայց այդ դաշոյնին տեսքը զինքը շանթահար կ'ապշտցնէ:

Ինչ է տեսածս, կ'աղաղակէ, եղ- բորս Յովհան Տարեցոյին ինձ տուած դաշոյնը. . . »

«Զոր խեղճ կին մը առաւ մէջքդ, «գինարբութեան գիշեր մը, Միտիլինե- րուն պալատը, մթութեան մէջ, այն- պէս չէ՛, Բիէր Տարեցոյ. . . Ահաւա- սիկ ուրեմն այդ կինը, կըսէ, թախա- ռական ինքզինքը յուսնելով, ահա-ւասիկ աղջիկդ. . . Ահ, հրեշ, զա-ւակդ սպաննեցիր. . . »

Մահացող դիւ մը կը տիրէ, շիղե- րը կը քաշուին և շնչապառ տապալի յերկիր. . .

ՍԱՀԻՊ ՂԱԶԷԹԱ
ԿԱՐԱՊԵՏ Յ. ՓԱՆՈՍԵԱՆ